

El Baix Penedès cau quatre llocs al rànquing de competitivitat de comarques catalanes

La Terra Alta tanca el rànquing de competitivitat comarcal de la FEGP, que registra l'entrada del Bages en les deu primeres posicions

Also i Moreno presenten l'índex al Vendrell | LLA

El Baix Penedès ha caigut quatre llocs en el rànquing de competitivitat de les comarques catalanes durant el 2018 en relació al 2017. Això no obstant, la puntuació assolida és millor en l'estudi del 2018 que en el del 2017. Ara la comarca ocupa el lloc 22è. La principal feblesa del Baix Penedès és la manca de mà d'obra qualificada. L'estudi ha estat presentat avui al Vendrell i ahir a Barcelona.

El Barcelonès lidera un any més el rànquing comarcal de competitivitat que impulsa la Federació Empresarial del Gran Penedès (FEGP) i que enguany registra l'entrada del Bages a les deu primeres posicions. Aquest *top ten* està format per Barcelonès amb un índex de 79,2 punts (sobre un màxim de 100), elaborat amb a partir de 50 indicadors. Hi segueixen Vallès Occidental (59,7), Gironès (54,2), Baix Llobregat (52,9), Tarragonès (50,8), Segrià (48,3), Vallès Oriental (47,1), Maresme (46,2), Garraf (45,4) i Bages (44), en les 10 primeres posicions. Garraf i Baix Llobregat són les comarques que més creixen.

A continuació, en les posicions de la 11 a la 30, se situen Osona (43,9), Alt Penedès (43,5), Baix Camp (43,3), Pla de l'Estany (42,6), Alt Camp (40,9), Garrotxa (40,5), Alt Empordà (39), Urgell (38,8), Pla d'Urgell (38,3), Anoia (38), Selva (37,9), Baix Penedès (37,8), Conca de Barberà (36,6),

Baix Empordà (35,6), Cerdanya (35,4), Baix Ebre (35,3), Solsonès (35), Segarra (34,9), Moianès (34,5) i Ripollès (34). Tanquen el rànquing Montsià (32,5), Berguedà (31,9), Priorat (31,4), Noguera (30,4), Aran (30,2), Pallars Sobirà (28,7), Ribera d'Ebre (28), Alt Urgell (27,6), Pallars Jussà (26,9), Garrigues (26,5), Alta Ribagorça (23,7) i Terra Alta (22,8).

Com en anys anteriors, la part mitjana i baixa de la taula és la que registra majors canvis, ja que les diferències entre els índex de competitivitat són més petites. A la part mitjana, les que durant el 2018 han vist créixer més la seva competitivitat han estat la Conca de Barberà i el Ripollès. De fet, la Conca de Barberà ha estat la comarca que més posicions ha pujat, passant de la 30 a la 23. En canvi, la que ha perdut més posicions ha estat el Solsonès, que n'ha retrocedit 14 fins a la posició 28, tornant a nivells del 2007.

A la part baixa de la taula, el Pallars Sobirà i la Ribera d'Ebre han registrat els majors creixements, gràcies a la positiva evolució dels indicadors d'escolarització post-obligatòria, al dinamisme del sector immobiliari i a la creació d'empreses. En canvi, la destrucció de teixit empresarial ha fet empitjorar la competitivitat a la Terra Alta o l'Alta Ribagorça. El secretari general adjunt de Foment, Salvador Guillermo, ha insistit que cal oferir polítiques a aquestes comarques perquè puguin millorar la competitivitat.

Capitals de demarcació i veïnatge

Tant el responsable de l'estudi, David Moreno, com el secretari general adjunt de Foment han apuntat el fenomen que fa que les capitals de demarcació siguin els territoris de més competitivitat i que se'n beneficiïn les comarques veïnes. Tot i això hi ha el cas del Baix Llobregat, que tenint en compte la sèrie històrica des del 2009 no ha registrat la millora que sí que tenen la resta de comarques de la zona.

Mirant la sèrie històrica, totes les comarques a excepció dels Pallars Jussà han millorat el seu índex de competitivitat i les que més ho han fet són Barcelonès, Vallès Occidental, Cerdanya, Bages, Baix Empordà, Priorat, Pla d'Urgell, Garraf, Gironès i Maresme. Per contra, les que han registrat una millora menys significativa han estat Pallars Sobirà, Baix Llobregat, Selva, Noguera, Terra Alta, Ripollès, Alta Ribagorça, Alt Camp, Alt Urgell i Ribera d'Ebre. Tanca la taula el Pallars Jussà amb un empitjorament de l'índex entre 2009 i 2018.

Més distància entre les més competitives i les que menys ho són

Una de les conclusions d'aquesta edició és que la distància entre les comarques amb índex de competitivitat més alts i les que els tenen més baixos tendeix a incrementar-se. Això s'explica pel fet que les comarques que lideren el rànquing estan més exposades a un context global de competitivitat i tendeixen a reforçar aquells vectors que els permeten avançar, com per exemple l'accés als mercats internacionals.

D'altra banda, Guillermo ha afirmat que el fet que el Barcelonès lideri el rànquing fa que hi hagi efectes secundaris com la poca disponibilitat de sòl i problemes de sostenibilitat ambiental.

A més, ha destacat que l'índex revela que com millors condicions de competitivitat hi ha, millor viuen els habitants d'aquells territoris. Per això, ha apuntat que amb l'índex a la mà es pot veure "on s'han d'articular polítiques econòmiques" per aconseguir millorar aquesta competitivitat i aquest benestar. Així, coincideix que a més PIB a la demarcació, millor competitivitat.

indexFEGP (https://www.scribd.com/document/409782914/indexFEGP#from_embed) by naciodigital (https://www.scribd.com/user/304645350/naciodigital#from_embed) on Scribd

L'índex -elaborat per la consultora Activa Prospect- mostra estabilitat entre les comarques que ocupen les vuit primeres posicions, ostentades totes per comarques de l'àmbit metropolità i per les

capitals de demarcació. No és fins a la novena posició que es registren canvis. Així, el Garraf escala de la desena a la novena posició i el Bages arriba a la desena provinent de l'onzena. En canvi, Osona baixa dues posicions i perd la novena posició fins a l'onzena.